

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 223/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť O. M., zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. novembra 2013 doručená sťažnosť O. M., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajsky súd“) č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Sťažovateľ podal dňa 18. 4. 2013 na Okresnom súde Košice II návrh na určenie pracovnoprávneho vzťahu ako pracovného pomeru proti odporkyni - ISS Facility Services, spol. s r.o.. V tomto návrhu predložil listiny a opísal skutočnosti rozhodné pre to, že miestne príslušným súdom je Okresný súd Košice II.

Odporkyňa vyjadrením k tomuto návrhu zo dňa 21. 6. 2013 vyjadrila nesúhlas s miestnou príslušnosťou Okresného súdu Košice II.

Sťažovateľ sa k tomuto vyjadreniu odporkyne vyjadril podaním zo dňa 29. 7. 2013.

Dňa 1. 8. 2013 Okresný súd Košice II oznámil postúpenie veci sp. zn. 25 Cpr/2/2013 Okresnému súdu Bratislava II právnej zástupkyňi sťažovateľa.

Dňa 16. 8. 2013 sťažovateľ namietal postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava II, pričom sa domáhal, aby Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd rozhodol tak, že miestne príslušným je Okresný súd Košice II.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 5 NcC/70/13 zo dňa 6. 9. 2013 rozhodol o námietke sťažovateľa o postúpení veci v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 25 Cpr/2/2013 a následne vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 Cpr/5/2013 tak, že miestne príslušným na prejednanie veci je Okresný súd Bratislava II.

Uvedené uznesenie bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa dňa 18. 9. 2013...

Ako bolo uvedené v návrhu na začatie konania, na internetovej stránke odporkyne je uvedené, že odporkyňa má pobočku v Košiciach, ul. Werferova č. 1, o čom navrhovateľ predložil aj písomnú listinu ako dôkaz. Taktiež v ňom bolo uvedené, že predmetná dohoda o pracovnej činnosti, na základe ktorej sa sťažovateľ domáha určenia pracovnoprávneho vzťahu ako právneho pomeru, bola uzavretá v Košiciach. V tejto listine bolo uvedené ako miesto výkonu práce Košice a taktiež práce boli fakticky vykonávané v Košiciach. Bolo tak evidentné, že spor sa týkal tejto organizačnej zložky. Tieto skutočnosti nakoniec neboli v konaní odporkyňou spochybňované. Odporkyňa v tejto pracovnoprávnej veci len

poukázala na to, že nemá v obvode Okresného súdu Košice II zriadenú organizačnú zložku, ktorá by bola zapísaná do obchodného registra.

Spornou skutočnosťou tak bolo právne posúdenie, či organizačná zložka - pobočka, ktorá nie je zapísaná v obchodnom registri, je organizačnou zložkou v zmysle § 87 písm. c) O. s. p...

V uvedenom rozhodnutí odporca nijako nevysvetlil z čoho, by bolo možné vyvodiť, že uvedenú pobočku nemožno považovať za organizačnú zložku v zmysle § 87 písm. c) O. s. p. Vo svojom odôvodnení uviedol citácie ustanovení Obchodného zákonníka a Občianskeho súdneho poriadku, pričom uviedol „keďže v danom prípade z obchodného registra vyplýva, že odporca nemá zriadené žiadne odštepne závody či iné organizačné zložky, nie sú splnené podmienky pre určenie miestnej príslušnosti súdu podľa § 87 písm. c) O. s. p.“ V danej veci bolo najpodstatnejšou otázkou právne posúdenie otázky, či možno v rámci miestnej príslušnosti danej na výber akceptovať aj organizačnú zložku nezapísanú do obchodného registra. Z vyššie uvedeného však vyplýva, že odporca nedal relevantnú odpoveď na túto otázku a odôvodnenie jeho rozhodnutia nemožno považovať za dostatočne presvedčivé a teda súladné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Porušenie tohto práva je o to závažnejšie, že sťažovateľ ako osoba, ktorá z dôsledku pracovného úrazu na pracovisku odporkyne, nedosahuje príjmy dostatočné k tomu, aby bola schopná uhrádzať trovy spojené s tým, že bude musieť vynakladať značné trovy spojené s tým, že miesto jeho bydliska sú Košice a súd, ktorý rozhoduje o veci sa nachádza v Bratislave, teda vo vzdialenosti 400 km. Touto skutočnosťou je tak značne obmedzený jeho faktický prístup k súdu a spravodlivosti. O schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch sťažovateľa znášať takéto trovy konania svedčí aj skutočnosť, že bol v tejto veci oslobodený od platenia súdnych poplatkov...»

Sťažovateľ vo veci samej navrhuje, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vydal takéto rozhodnutie:

„Právo sťažovateľa

- domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR,

- na prejednanie vecí súdom zriadeným zákonom podľa čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 5 NcC 70/13 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Krajskému súdu v Bratislave pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľa.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav, a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05).

Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013. Krajský súd označeným rozhodnutím rozhodol o námietke sťažovateľa s postúpením veci v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 25 Cpr 2/2013 a neskôr na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 Cpr 5/2013 tak, že miestne príslušným súdom na prerokovanie veci je Okresný súd Bratislava II.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 51 ústavy sa práv uvedených aj v čl. 44 až 46 tejto ústavy možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Podľa § 87 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého... c) je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je odporcom, ak sa spor týka tejto zložky...

Ústavný súd poznamenáva, že medzi právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jemu porovnateľným právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadných odlišností, a prípadné porušenie uvedených práv je preto potrebné posudzovať spoločne.

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

Článok 6 ods. 1 dohovoru každému zaručuje právo podať žalobu o uplatnenie svojich občianskych práv a záväzkov na súde. Takto interpretovaný článok zahŕňa právo na súd,

do ktorého patrí právo na prístup k súdu. K nemu sa pridávajú záruky ustanovené čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu a zloženie súdu a vedenie konania. To všetko v súhrne zakladá právo na spravodlivé prejednanie veci (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 21. februára 1975, séria A, č. 18, s. 18, § 36). Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu (III. ÚS 199/08).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť aj absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, odôvodnenie ktorých je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu ústavné právo na súdnu ochranu však neznamená právo na úspech v konaní pred všeobecným (občianskoprávnym) súdom, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. II. ÚS 4/94, I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02).

Vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013 sťažovateľ namieta, že uznesenie krajského súdu je zjavne neodôvodnené. Krajský súd

podľa jeho názoru nevysvetlil, prečo pobočku odporcu v Košiciach nemožno považovať za organizačnú zložku v zmysle § 87 písm. c) OSP, ktorá by zakladala miestnu príslušnosť Okresného súdu Košice II.

Krajský súd v uznesení č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013 dospel k týmto právnym záverom:

„... Okresný súd Košice II prípisom z 30. júla 2013 postúpil vec z dôvodu nedostatku svojej miestnej príslušnosti Okresnému súdu Bratislava II, podľa § 105 ods. 1, 2, § 85 ods. 2 O. s. p., reagujúc tak na námietku miestnej príslušnosti súdu zo strany odporcu (§ 105 ods. 1 vety druhej O. s. p.).

Toto postúpenie veci namietať navrhovateľ (v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení veci) v zmysle § 105 ods. 3 O. s. p., keď podľa jeho názoru je v danej veci splnená podmienka miestnej príslušnosti podľa § 87 písm. c/ O. s. p. (umiestnenie organizačnej zložky právnickej osoby, ktorá je odporcom, ak sa spor týka tejto zložky), keď odporca podľa jeho internetovej stránky má pobočku v Košiciach, pričom ide o organizačnú zložku odporcu, ktorá nie je zapísaná v obchodnom registri.

S postúpením veci Okresný súd Bratislava II v Bratislave nesúhlas nevyjadril.

Podľa § 105 ods. 1 O. s. p. súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 -87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Podľa § 105 ods. 3 O. s. p. ak súd, ktorému bola vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, alebo účastník postúpenie namieta do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení, predloží vec na rozhodnutie svojmu nadriadenému súdu; jeho rozhodnutím je viazaný aj súd, ktorému má byť vec podľa rozhodnutia nadriadeného súdu postúpená. Nadriadený súd rozhodne do 30 dní od predloženia veci.

Podľa § 87 písm. c/ O. s. p. popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je odporcom, ak sa spor týka tejto zložky.

Podľa § 7 ods. 1 ObZ organizačnou zložkou podniku sa rozumie odštepny závod alebo iný organizačný útvar podniku podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Odštepny závod je organizačná zložka podniku, ktorá je ako odštepny závod zapísaná v obchodnom registri. Pri prevádzkovaní odštepneho závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod.

Odštepny závod sa obligatórne zapisuje do obchodného registra (§ 2 ods. 1 písm. f) ZOR) a až v dôsledku tohto zápisu sa organizačná zložka podniku stane odštepny závodom. Tento zápis však nie je spojený so vznikom právnej subjektivity, t. j. odštepny závod sa zápisom do obchodného registra nestáva právnickou osobou, nie je právnym subjektom, ale len časťou podniku podnikateľa. Odštepny závod aj po zápise do obchodného registra zostáva organizačnou zložkou bez právnej subjektivity. Vystupovať v právnych vzťahoch môže len podnikateľ ako právnická osoba, ktorý odštepny závod zriadil. Oprávnenie konať za podnikateľa, t. j. robiť za neho právne úkony, má vedúci odštepneho závodu za predpokladu, že je zapísaný v obchodnom registri. Toto konateľské oprávnenie (zákonné splnomocnenie) je však obmedzené len na právne úkony týkajúce sa odštepneho závodu (§ 13 ods. 4). Ide o širšie konateľské oprávnenie ako vyplýva z § 15.

Podľa § 7 ods. 2 ObZ obdobné postavenie ako odštepny závod má aj iná organizačná zložka, ak zákon ustanovuje, že sa zapisuje do obchodného registra.

Keďže v danom prípade z obchodného registra vyplýva, že odporca nemá zriadené na území Slovenskej republiky žiadne odštepne závody či iné organizačné zložky (organizačné útvary nižšieho stupňa sú najčastejšie rovnako bez právnej subjektivity a z pohľadu zákona majú postavenie prevádzkarne zmysle §7 ods. 3 ObZ), nie sú splnené podmienky pre určenie miestnej príslušnosti súdov podľa § 87 písm. c/ O. s. p. Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený súdu, ktorému bola vec postúpená, podľa § 105 ods. 3 O. s. p. preto rozhodol o miestnej príslušnosti súdu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia...“

Z citovanej časti odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že krajský súd sa štandardným a ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovnal s otázkou miestnej príslušnosti všeobecného súdu v danej právnej veci.

Ústavný súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu nevykazuje znaky arbitrárnosti, je ústavne akceptovateľné, pričom nezistil existenciu skutočností svedčiacich o tom, že by ho bolo možné považovať za popierajúce zmysel práva na súdnu ochranu, keďže krajský súd zrozumiteľne vysvetlil právne závery, ku ktorým dospel. Uvedené platí aj v prípade, keď sa vnútorná intencionalita právnych úvah sťažovateľa uberala iným smerom ako právny názor krajského súdu, ktorý síce rozhodol spôsobom, s ktorým sťažovateľ nesúhlasí, avšak rozhodnutie dostatočne odôvodnil na základe vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ktoré ústavný súd nie je oprávnený a ani povinný nahrádzať. K tomu ústavný súd obdobne poznamenáva, že ak sa konanie pred všeobecným súdom neskončí podľa želania účastníka konania, táto okolnosť sama osebe nie je právnym základom pre namietnutie porušenia základného práva (napr. II. ÚS 54/02).

K námietke nevysporiadania sa so všetkými skutočnosťami uvádzanými sťažovateľom v jeho námietke miestnej príslušnosti súdu ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že krajský súd napadnutým uznesením č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013 neporušil sťažovateľom označené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd preto sťažnosť vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu č. k. 5 NcC 70/13-53 zo 6. septembra 2013 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde považujúc ju za zjavne neopodstatnenú. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa (zakázanie krajskému súdu pokračovať v porušovaní

označených práv sťažovateľa, priznanie náhrady trov konania) v danej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2014